

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Sacrificio Missæ Expedite Celebrando Libri III

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1661

De applicatione Missæ anticipata quoad satisfactionem, parag. 8

urn:nbn:de:hbz:466:1-41878

4 Dicunt secundo, & ita gessisse
insignes pietate, & doctrina viros,
Albertum Magnum, Henricum Co-
mitem, & Episcopum, aliosque. Res-
pondeo. Id illos bona fide gessisse,
mirum non est ea ætate, quando Mis-
salis ritus, eiusque regulæ non erant
tam latè diffusæ per Provincias, nec
fortasse tam stricti iuris, quam post
Pium V. Nunc vero post cognitam
veritatem, & in ætate hac nota tam
bene culta, quando res suo pondere
accuratissimè sunt perpensæ illud
nec agere, nec consulere tuto possumus.

§. VIII.

*De Applicatione Missæ anticipatæ, quoad
Satisfactionem,*

1 Sacerdos celebrat hodie Mis-
sam, eiusque Satisfactionem
applicat, pro eo, qui primus illam,

*a. Lezzana v. Missam, 54. March.
l. 618.*

oblata stipe, petiturus est, siue pro
eo, qui primus omnium de sua v. g.
familia erit moriturus, atque ita
usurpare consuevit, quoties non
suppetunt præsentes, qui petant.
Ritè ne id facit, stipemque postea
oblatam acceptare ne sine iniustitia
potest?

a Ritè, & sine iniustitia posse,
tenent Henriq. a alijque citati à
Marchino, b & Peyrino. c Ratio
est inquit duplex, Primo quia
iam Deus novit illum, qui erit pri-
mo petiturus, vel moriturus, atque
adeo illi applicare, ex nunc, ante-
quam scilicet, fiat petitio, poterit;
& sic Satisfactionis fructus non sta-
bit in suspensio. Nota id, Lector, id
enim, ideo, hoc modo, explicant,
quia omnes fatemur, quod privatus
Sacerdos non potest tenere in sus-
pensione.

a Henriq. l. 9. de sacr. c. 21. §. 2.

b March. de ord. tr. 3. p. 2. c. 11. n. 9. &
cap. 31. nu. 7.

c Peyrinus t. 3. in Add. c. 1.

penso, seu conservare, in privato thesauro, suæ Missæ Satisfactionem, ut postea libere distribuatur; solum enim Pontifex Summus, ut bene ibidem docet Henriquez, & qui ab eo clavem habent indulgentiæ distribuere possunt Satisfactionem in Thesaurò Ecclesiæ à Christo repositam. Propter hoc ergo ipsi dicunt, quod in casu de quo loquimur, non suspenditur fructus Missæ, quasi dandus sit petitorio, quando petet, ver. gra. cras, sed datur nunc, quando Sacerdos celebrat, datur, inquam illi, quem Deus videt cras petiturum.

3 Secunda ratio est, quia id, nihil est aliud, nisi Sacerdotem solvere anticipato debitum faciendi Sacrum. Confirmatur, quia nemo negabit, quod si quis Capellanus debeat v. g. singulis hebdomadis celebrare unam Missam pro defunctis, possit prævenire celebrando in hebdomada præcedenti, quia, sic anticipato, solvit, mentemque fundamētis

toris satis adimpler, dando opportunius auxilium defunctis, ergo ita in casu nostro.

4 Nihilominus non posse id rite, & sine iniustitia fieri merito doceant Suarez, a Delugo, b Marchinus, c aliique. Ratio præcipua est, quia in eo, pro quo offerenda est Satisfactio Missæ, requiritur indigentia actualis. Nam sicuti Indulgentiæ non acquiruntur ad satisfactionem criminum futurorum, nec satisfactio sacramentalis tollit reorum pœnæ pro peccatis postea committendis; sic nec hoc Sacrificium debuit solvere pro pœna nondum debita, hoc enim esset dare, quandâ impunitatem peccandi, cum posset quis veluti securus committere peccatum v.g. mendacij. quia, iam, pro pœna ipsi debito, satisfecit. Adde quod

a Suarez. de Euch. d. 79 sect 9. §. 1. inquiri potest in medio & sec. 10. §. 4. requiritur. b Delugo de Euch d. 29. act. 2. n. 209. c March. de ord. tra. 5. p. 2. cap. 31. nu. 2.

quod solutio ex natura sua supponit debitum, cum non possit intelligi aliquid solui, nisi prius intelligatur aliquid deberi. His positis, sic urgetur ratio. Cum possit evenire in casu nostro, quod ille, qui cras oblaturus est stipem, vel est cras moriturus, illa Satisfactione nunc non indigeat, non potest quid pro illo nunc solui. Præterea, si nunc non indigeat, contingat vero, quod indigeat, quando petet Missam, vel quando morietur, sanè tunc frustrabitur solutione, quæ cum in potestate Sacerdotis non remanferit, ut omnes docuerunt numer. 2. non poterit à Sacerdote tunc illi applicari.

s. Lege Marchinum, & apud quem invenies Decretum Sacre Congregationis talem anticipationem graviter prohibentis, tanquam novam, in Ecclesia Dei periculosam, & scandalosam, quem loquendi modum fortasse sumpsit Sacra Congreg.

March. loc. cit.

Congregatio à Suario, & qui dixit
id esse inauditum in Ecclesia, &
valde absurdum. Et quamvis non-
nulli respondeant de hoc Decreto
non constare authentice, tamen,
aliquo tandem modo, confirmari
ab illo nostram sententiam nemo
negat.

6 Ad rationes allatas num. 2. &
3 respondeo. Et ad primam qui-
dem fateor, Deo notum esse eum,
qui periturus est, sed dico Deum
nolle acceptare illam Satisfactio-
nem anticipato, ne dare videatur
impunitatem peccandi. Immo ad-
do, forrasse, nec aliquando posse,
quia aliquando, pro illo signo, non-
dum supponitur debitum pœnæ.

7 Ad Secundum, nego in casu
nostro, saltem semper, esse solu-
tionem anticipatam. Cum enim
aliquando non sit essentialiter so-
lutio, quæ ex se supponit debitum,
nec solutio, nec anticipata solutio
esse

T
a Suar. de Sacr. d. 79. sect. 6. §. 32
inquiri potest.

esse potest, quod si aliquando esse possit, jam dictum est, non acceptari à Deo,

8 Ad Confirmationem, esto Antecedens, de quo tamen mox nu. 9. nego consequentiam, quia Capellanus, & vere solvit pro debito actu, existente Animarum Purgatorii, & verè solvit pro debito celebrandi, quod contraxit ex contractu, quem acceptavit Capellania, quorum neutrum est in casu nostro.

An aliquando sit licita, saltem in Capellano dicta Missarum Anticipatio.

1 DICTUM est num. 1. in Antecedente Confirmationis, Capellanium posse anticipato solvere Missas à se dicendas. Sanè, in hoc dicto, advertendum est, non semper, ejusmodi anticipationem esse licitam. Si enim in fundatione Capellaniz implicite, vel explicite

et caveatur, ut nulla hebdomada
 transeat sine aliqua Missa, praeve-
 nire nequaquam licebit: tunc enim
 mens fundatoris est servanda, qui
 fortasse voluit, ut tale Altare, seu
 Ecclesia singulis Hebdomadis ho-
 nore Sacrificii decoraretur, vel vo-
 luit non succurrere Defunctis qui-
 buscumque, sed Defunctis qui suc-
 cessive de sua familia v. gr. vel Ci-
 vitate decedunt. Nam propter
 hanc rationem quæ facile præsu-
 mi in his foundationibus debet, non
 facile & consulerem prædicto Cap-
 pellano ejusmodi Missarum præ-
 ventionem; solum igitur in eo casu
 anticipatio Cappellani licita erit;
 quando talia vel similia incommo-
 da non concurrunt.

T 2

De

a Delugo de Euchar. disp. 1. sect. 2.
 num. 44.

*De applicatione Missæ anticipata quæ
ad Impetrationem.*

10 | Illud denique, hac super re
notat Delugo, ad quod ha-
tenus negavimus, non intelligi
de fructu Impetrationis; nam licet
non possim hodie v. gr. satisfac-
re pro peccato admisso, possum ta-
men orare, atque adeo Sacrificium
offerre pro impetrando auxilio,
quo indigebo in futurum. Sic enim
oramus, *Ora pro nobis peccatoribus
nunc, & in hora mortis nostræ. Et Ne
projicias me in tempore senectutis, cum
defecerit virtus mea, ne derelinquas
me.*

11 Dices, ergo licebit Sacerdo-
ri hodie celebrare Missam pro ob-
laturo cras stipem, quia jam hic lu-
crabitur saltem fructum Impetra-
tionis. Sicut enim potest Sacer-
dos, accepta stipe, celebrare pro
pecca-

2 Delugo ibid. disp. 19. sect. 10. n.
209.

peccatore cogbuto, utrali, qui
Missam petat, stipemque offerat,
quamvis non sit capax Satisfactio-
nis, sed solius Impetrationis ut
§. 9. diximus, ita in casu hoc præ-
senti.

12. Respondeo, negando conse-
quentiam, actualis enim peccator,
quia satisfactionem lucrari non
potest, ad solum Impetrationis
fructum habere implicitum con-
sensum, ut ibidem diximus, præsu-
mitur; quem implicitum consen-
sum, in casu, de quo loquimur,
non præsumimus: cum Fideles
semper præsumantur velle, ut ex
parte Sacerdotis, nullum impedi-
mentum ponatur, quo minus satis-
factio ipsis conferatur.

§. IX.

*De Applicatione Missæ contra volun-
tatem Superioris.*

1. **P**Rælatus præcipit Sacerdo-
ti subdito sub pœna peccati
T 3 mortu-